

LÁMPÁS

A Tatabányai Evangélikusok Lapja
I. évfolyam, I. szám, 2002. május

Ti vagytok a világ világossága!

Világosságot vinni az éjszakába, fénysugarat a sötétbe, bátorságot a félelmek börtönébe, Isten szeretetének melegét a fagyos szívek közé – a legnagyobb küldetés, melyet ember végezhet. Jézus kijelentése megtisztelő bizalom. Tanítványául fogad, és feladattal bíz meg.

Hitünk lángja a Szentlélek Isten ajándéka – és mégis, sokszor olyan reszketegnek érezzük. Ám, ha ezek a pisllákoló, kicsiny lángocskák összeérnek, együtt máglyafénynél is messzebb érnek!

Jézus igéje közös feladatunkat jelöli meg: együtt világítani, együtt melegíteni!

Világítsunk! Árasszuk az élet fényét!

Meríts Te is lángot megváltó Uradtól, aztán pedig indulj, és add tovább! Hirdesd szived dobbanásával,

szemed csillogásával, kezöd mozdulatával, lábad útjával, szavaid vallomásával, hogy Húsvét fénye éltet – és éltetni akar mindeneket!

Úgy ragyogjon a mi világosságunk az emberek előtt, hogy lássák jó cselekedeteinket, és dicsőítsék a mi mennyel Atyánkat!

**„A lámpást sem azért gyújtják meg, hogy a véka alá, hanem hogy a lámpatartóra tegyék, és akkor világít mindenkinek a házban.”
(Mt 5, 15)**

Kedves Testvéreim!

Bizonyára sokan felismerik gyülekezeti újságunk címadó eszközét, a bányáslámpát. Néhány éve a bányászok még naponként kézbe vették csákányukkal együtt nélkülözhetetlen szerszámként. Mára talán pókháló burkolja podlepte felszínét egy eldugott sarokban. Mégis, az evangélikusok lapja újra ki szeretné fényesíteni ezeket a lámpásokat. Sőt, még fényesebbé kívánjuk tenni. Noha már nem az alkák koromsötét falait, hanem a támpontot kereső szíveket hívatottak megvilágítani.

Aki botorkált már vakotét éjszakában, az tudja jól, micsoda segítség egy világító lámpa biztos fénye. Ilyen segítség kíván lenni LÁMPÁSunk. Jelzőtűz mindeninek, aki újra vissza akar térni az Élet ösvényére. Újzsló fényforrás, amely megváltó Krisztusunk lábnyomára mutat. Kezet és lelket melegítő útítás, amely bátorító szavakkal kísér gyereket és felnőtteket ünneptől ünnepig, lélektől lélekig.

A lámpát újra és újra fel kell tölteni. Akkor tud fényt és meleget adni, ha ő maga is táplálkozik. A mi LÁMPÁSunk számtalan anyaggal feltölthető. Hadd köszönjem meg ezúton is mindazok munkáját, akik hozzájárultak a lap megszületéséhez.

Szívesen venném, ha minél többen megszólalnának általa: akár saját szavaikkal, akár idézett gondolatokkal. Minél többen töltünk utána, annál szívesebb, és egyre melegebb lesz a LÁMPÁS fénye. Kíváncsian várjuk tehát a közléste váro sorokat és képeket. Első számunk böngészéséhez pedig kívánok figyelmes éndeklődést.

Azzal a hittel és reménnyel bocsátjuk útjára a LÁMPÁSt, hogy általa valóban Jézus Krisztus szólalhatson meg, aki így börtatta tanítványait:

„A lámpást sem azért gyújtják meg, hogy a véka alá, hanem hogy a lámpatartóra tegyék, és akkor világít mindenkinek a házban.” (Mt 5, 15)

Az evangélikus gyülekezet születése Tatabányán

Kezdetek

1947-ben az itteni négy településből várossá lett Tatabányán csak az utolsó 100 évben beszélhetünk protestáns egyházakról. Anélkül, hogy részletekbe bocsátkoznánk, tulajdonképpen a 19. század végén kezdenek idejönni

nagyobb számban először református családok, és szörványosan evangélikus családok is. Különösen Trianon, majd a II. világháború okozta politikai, és gazdasági helyzet eredményezte sok-sok család idemenekülést, mert itt mindig volt munka, hiszen a szénre épült, és így fejlődött az egész élet.

A Nagyvelegről elszármazott Dr. Kovács

Sándor biztatására az akkori püspök küldte ide a már családos Kalavszky Kálmán lelkészt a gyülekezet szervezésére, templom építésére.

Az összeírás nem volt nehéz, mert a rendőrségen a bejelentő lapok alapján kapott egy névsort, aminek segítségével, szorgos munkával nekiláthatott a gyülekezet összeszedésének. Természetesen nagy volt az öröm és a templom utáni vágyakozás.

Ezzel szinte párhuzamosan szerveződött a bánhidai fiókgyülekezet, és elkezdődött a templomépítés is. Ez azért figyelemre méltó, mert egy évvel korábban felépült a kis bánhidai templom, mint az u.n. újtelepi (1937, 1938).

Két dolgot látok: 1929-től egyre rohamosabban épült a bánhidai erőmű és ugyanakkor Bánhidán, Gaál Elemér szőlőbirtokos, akinek a minisztériumig volt kapcsolata, szívügyének tekintette az evangélikusok összegyűjtését.

Íme, egyszerre két istentiszteleti hely! Keretek vannak. Már csak a gyülekezetet kell beterelni. Úgyes gyülekezetszervezőnek, lelkiismeretes igehirdetőnek bizonyult az ideküldött lelkész: ha nehézségek árán is, de minden sikerült Beindultak a szolgálatok. 10 év. Sajnos, csak 10 év! De ezen idő elég volt ahhoz, hogy sinre kerüljön a gyülekezeti élet. Kapott segédlelkészeket, diakonisszákat a gyülekezet, és a MÁK-tól is minden szükségést!

Úgymond: felzárkózhatott a többi testvéregyház életének színvonalára. Csakhogy közeledett a II. világháború! Már 1938 ősztől érezhető volt a sok nehézség! Behívások. A lelkész újra katonának került. Pásztor nélkül maradt a nyáj. Káplánok, helyettesítők, diakonisszák stb. Olyan években, amikor a

legnagyobb szükség van helyben lelkipásztorral. Amikor a háború befejeztével a lelkész hazatért, politikai ügyet csináltak a további szolgálatából. Lényeg: a gyülekezet egysége felbomlott. Megkezdődött a választási harc. Tessék elképzelni: a háború után minden felborult, s egyre inkább a politika játékszere lett, nem volt beiktatott lelkésze a gyülekezetnek. Valaki mindig volt itt, de

tartósan senki. A lelkész vissza akart jönni, de a gyülekezet egy része a város bizonyos részével együtt nem akarta. Az 5-6 évig húzódó per alatt becsülettel szétszóródott az arány is éppen, hogy eggyé lett evangélikusság. Politikai zűrzavar támadt, megkezdődött a 1948/49-es államosítás stb. Hát így nézett ki a tatabányai gyülekezet.

Háború után

Mint sok más helyen, itt Tatabányán különösen is az akkori evangélikáció nyomán, a tradicionálisan megmaradtak mellett azokra lehetett számítani, akik egy-egy felnőtt konferencián, vagy ifjúságin valahol az országban hitre jutottak, megszerették az evangélium ügyét, és nem törődtek semmi mással, mint az evangélium ügyével. De ez csak az ötvenes évek elejéig tartott. Mire én idekerültem 1953 év végére, nem sok lehetőségem maradt! Igaz, akkor még ketten voltunk Selmeczi Jánossal.

Világosan tudunkra hozta az akkori ÁEH titkár: nem tudják, hogy csak betegeket lehet látogatni? Megfogadtuk, hogy a jövőben, ha még kérnek valami beszámoló cikket a gyülekezetéről, abban egy fia számot sem fogunk közölni. S ez így ment, mendegélt hosszú éveken át...!

Labossa Lajos

Rio de Tatabánya

Rio de Janeiro a világ talán legszebb fekvésű városa. A tengerből fölött ívelő hídja, a cukorsüvegszerű hegyei káprázatos látványt nyújtanak a városlakóknak

ugyanúgy, akárcsak a turistáknak. A várostól elválaszthatatlanná vált az a Krisztus-szobor, amely már a messzi távolból kitárt karokkal hívogatja és fogadja az érkezőt. A messziről keresztként magasodó, ölelő Krisztus alakja úgy hiszem, a világ legnagyobb művészeti csodái közé tartozik. Büszkék is rá a rióiak. Olyannyira, hogy miután egy fiatal suhanc egy spray-vel a kezében otromba módon összecsiszította a talpzatát, egy néhány fős fiatal társaság ugyancsak móresre tanította.

Talán ennek a vérmérsékletnek köszönhető, hogy nemcsak a büszkeség, de a bűnözés is Rioban ölt a legnagyobb méreteket.

Milyen megdöbbentő ellentmondás: a világ legszebb városa, a legnagyobb Krisztus-szobor őrzőjeként a bűn legburjánzóbb táptalaja is egyben.

Vajon mi itt, Tatabányán hasonló fekvéssel és hasonló emlékművel tudjuk-e olyan kitárt karokkal és ölelő szárnyakkal fogadni az ide érkezőt, hogy abban megváltó Urunk kegyelmes szeretetét érezze?

Ha valakinek, hát nekünk, keresztyéneknek bizony feladatunk, hogy hívogató öleléssel, lámpásként világító hittel tegyünk bizonyosságot Jézusról, akinek kegyelméből mind a mai napig élhet és gyarapodhat városunk. Legyünk rá büszkék mi, és befogadó, erős várként várjuk mi magunk is felebarátainkat!

Bemutatkozik gyülekezetünk

Istentiszteleteink

Minden vasárnap délelőtt fél tízkor a Jókai utcában kezdjük az istentiszteletet. Itt a hagyományos evangélikus liturgia után igehirdetést hallgathatunk, a gyülekezet közösen imádkozik és énekel.

A óvodás, iskolás gyermekek részére az istentisztelettel párhuzamosan tartunk gyermekfoglalkozást. Itt a kisebbek számára is érthető módon dolgozunk fel bibliai történeteket, éneklünk, játszunk, beszélgetünk. Az istentisztelet végén újra találkozunk a családok.

Szigethy Szilárd, lelkész

Bibliaóra

„Áron is megvegyétek az alkalmakat!”

Gyülekezetünkben minden kedden bibliaórát tartunk. Pár éve azzal a céllal hoztuk létre, hogy nem elégedtünk meg a heti egyszeri, vasárnapi igehallgatási alkalommal. A bibliaórák sokkal szabadabbak, mindenki előhozhatja élményeit, problémáit. Igyekszünk mindennapjaink eseményeit keresztyén szemmel nézni.

Ha tehát igényesen, még többet akarsz elsajátítani a Szentírás igazságából, akkor köztünk a helyed. Szeretettel várunk mindenkit.

Bárány Pál, felügyelő

Ifjúsági óra

Ha szívesen elfőnnél ifjúsági alkalmunkra, akkor szeretettel várunk szombatonként 16.30-kor a Tátra utcai kistemplomunkban.

Vezérfonalként az első keresztyén gyülekezetek születését és létrejöttét vizsgáljuk az Apostolok Cselekedetei alapján. A közös imádkozás mellett beszélgetünk időszerű kérdésekről, játszunk, éneklünk, nézünk filmet, sportolunk és kirándulunk.

Szeretettel várunk, és örülünk, ha találkozhatunk!

Kemény István, presbiter

Fiatalfelnőttek beszélgető köre

Szerdánként 17 órától találkozunk a Tátra utcában azokkal, akik hét közben énekel rá, és fiatal felnőtteként keresztyén közösségre és velük egykorú barátokra vágyunk, szeretnénk minél alaposabb bibliaismeretre szert tenni, és megismerni egyházunk történetét, tanítását.

Többen közülük így készülnek a keresztteljedésükre ill. konfirmációjukra.

Örömmel várunk minden fiatal felnőttet szerdánként!

Szigethy Szilárd, lelkész

Iratterjesztésünk

„...hozd el, amikor jössz; hozd el a könyveket is”
2Tim 4,13

2001 októberében egy ifjúsági órán felmerült az ötlet, hogy jó lenne kibővíteni a gyülekezeti iratterjesztést a jókai utcai templomunkban. Ezt a feladatot Sassi Gergővel vállaltuk fel, de ezúton is köszönünk minden segítséget, amit más ifistól kaptunk. Elsődleges célul a sokszínű keresztyén irodalom bemutatását tűztük ki. Szeretnénk folyamatosan frissíteni a készletet, bemutatni az újdonságokat. Figyelünk arra, hogy minden korosztály - a kisgyermektől a felnőttekig - találjon kedvére valót. Nem csak könyveket, hanem ígés lapokat és egyéb apróságokat is sikerült szerelnünk, úgy, mint Luther-rózsás kitűzőt, ígés kulcstartót és matricákat, természetesen az éppen aktuális ünnephez illő képeslapokat is beszerelnünk. Az első negyedév összefoglalásaként nagy örömmel vettük, hogy - amint az a leltározás után kiderült - amilyen kicsi a létszámunk, annál nagyobb az érdeklődés az irodalom után.

Újdonságaink közül számomra az egyik legkedvesebb kiadvány a *Vízványa*, mely nemcsak színes illusztrációival, tetszetős külsejével csalogatja az érdeklődőket, hanem gazdag tartalmával is. A kötetben szereplő imádságok, meditációk és olvasmányok között megjeljük „A belső szoba csendjét”, olvashatunk „A másik ember nyomorúságáról” vagy „A születés csodája”-ról, de ismét érezhetjük a gondtalan gyermekkor varázsát „Mint kis gyermekek”-ben és átélhetjük „Az első munkahelyem” fontosságát. Olvashatunk szeretetről, gyászról, tarthatunk önvizsgálatot. Jó szívvel ajánlhatom minden kedves olvasónak, mert úgy gondolom, mindenki talál a kötetben érdekes írásokat.

*„Menni kell. Érzem magamban az erőt
köszönöm, hogy megújítottad.*

*Menni kell. Szólt a kötelesség
köszönöm, hogy még van fülem a hangjára.*

*Menni kell. Megismerni. Felfedezni
köszönöm, hogy értelmes utat adtál.*

*Menni kell. Az út hív
köszönöm, hogy célt mutattál.”*

Hornóth Ádám, ifjúsági tag

Hittanóráink

Részletes bemutatást olvashatsz a Gyermek oldalakon! Lapozz tovább!

Szeretnél-e győztes lenni?

Néhány évvel ezelőtt Waterloo-ban jártam. A hideg, ködös időben alig tudtam néhány fényképet készíteni a hatalmas zöld mezőről, ahol 1815. június 18-án a híres waterlooi ütközet lezajlott.

Előtte két nappal Ligny-nél Napóleon katonáit Wellington hadserege ellen fordította, amely britekből, hollandokból, németekből állt. Heves küzdelem alakult ki a két fél között. Wellington alig tudta tartani a vonalat az ellenféllel szemben. Ekkor érkezett a porosz hadtest, hátrba támadta az ellenséget, és Napóleon seregét megsemmisítette.

A győzelem hírért sürgősen jelezni akarták Londonba, ezért vitorlás hajó vitte az üzenetet Angliába, s innen adták tovább jelzőzászlókkal egyik szót a másik után. A winchesteri katedrálison álló ember pedig továbbította, amit látott.

Az első szó így hangzott: „Wellington”. A második szó következett, de egy hirtelen keletkezett ködfelhő eltakarta a szó egyik részét, s csak ezt lehetett kivenni: „megfut...”

A befejezetlen üzenet végigment az országon: „Wellington megfut...” mindenki elszomorodott. Már nem lehetnek győztesek. Néhány óra múlva felszállt a köd és a kiegészített üzenet minden gyászt elűzött, Anglia ujjongott: Wellington megfutamatotta az ellenséget!

Ez a történet jutott eszembe Waterloo képeit nézegetve, Húsvét felé közeledve.

A tanítványok is ilyen csalódást élhettek át Nagypénteken, miközben Urukat meghalni látták és ilyen diadalt tapasztalhattak meg Uruk feltámadásának hírére.

Halál helyett élet, veszteség, kudarc helyett győzelem! Győzelem a halál, az ördög a bűn felett!

S mindez miért? Azért mert a mi Urunk sírja üres. Az egyiptomi fáraók holttestét a piramisok rejtik, a neves s tekintélyes személyiségek testét a londoni

Westminster apátság, Mohamed csontjai kőkoporsóba tették, a kimagasló amerikai személyiségeket a washingtoni hősök temetőjébe.

De egyetlen hős sem volt képes legyőzni a halált, és kijönni a sírjából, csak AZ, akit Arimátiai József sírjába fektettek. Jézus Krisztus!

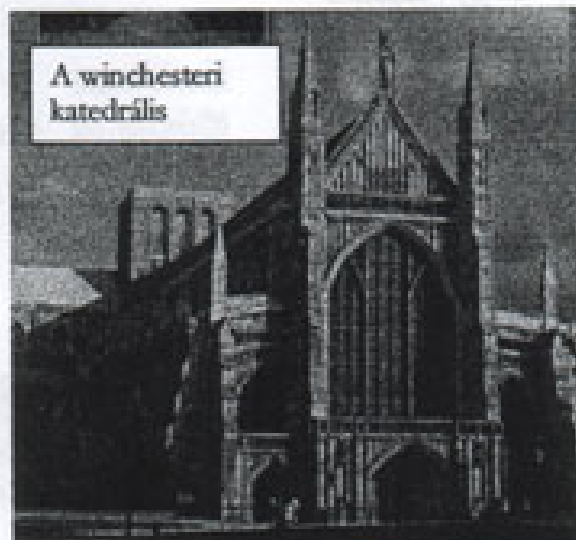
De mennyien értik félre a húsvéti

üzenetet és hiszik továbbra is, hogy Jézus halott! Mennyien tartják a húsvétot waterlooi félüzenetnek. Pedig csak akkor lehetsz győztes, ha megvárod, amíg az előítéletek és a hitetlenség köde felszáll, és világosabban láthatod Te is az üzenetet: **JÉZUS ÉL!**

Jézus legyőzte az ellenséget, de ne felejtse el a katedrálison álló ember nem azért mászott fel a templom tetejére, hogy megtartsa magának az üzenetet, hanem azért, hogy városának továbbadja, a szomorúságból pedig ujjongás legyen. A helyén állt, amikor az üzenet érkezett, csak úgy, mint az, akinek harcolnia kellett, vagy az, aki a hajón utazott, vagy az, aki jelzőzászlóval dolgozott, vagy az, aki várta az üzenetet.

Akarsz-e Te is győztes lenni?

Akkor állj a helyedre és add tovább: **“ELVÉGEZTETETT”!**

A winchesteri katedrális

Farkas Noémi

Filmvetítés:

Az első képeken egy kisfiút látunk, amint a bölcsőben ringatózik.

A kép felirata:

Túlságosan kicsi ahhoz, hogy Istenre gondoljon.

A következő képen már egy kamasz van jelen. Labdát rugdos szenvedélyesen. Felirat:

Túlságosan elfoglalt ahhoz hogy Istenre gondoljon.

Az ifjú motoron száguldozik.

Túlságosan nagy az önbizalma hogy Istenben higgyen.

Leánnyal összeölelkezve.

Túlságosan boldog ahhoz hogy Istenre figyeljen.

Családi körben munkába merülve.

Túlságosan sok a gondja ahhoz hogy Istenre gondoljon

Ágyban.

Túlságosan unatott ahhoz hogy Istenre gondoljon.

Dolgozóasztal felett görnyedve.

Túlságosan nehéz a feladat ahhoz hogy Istenre gondoljon.

Ágyban.

Túlságosan öreg hogy Istenre gondoljon.

Sírhant felett egy fakereszten:

Túl késő Istenre gondolnia!!!

*Emlékezz meg a te Teremtődről
ifjúságod idején, míg a veszedelem
napjai el nem jönnek.*

(Préd 12,3)

Ma még nem késő!

Közlő: Kemény István

RAJZPÁLYÁZAT!

Gyermekeknek

Aki szeret rajzolni, azt arra biztatom, hogy ragadja meg a színes ceruzáit és rajzolja le a kedvenc bibliai történetét!

Az ügyes kezek tulajdonosait ajándékban részesítjük, és a rajzuk megjelenik az újságunkban, valamint a templomi hirdetőtáblán is! A rajzokat a templomban gyűjtjük! A Rajzaitokat május 26-ig minden vasárnap odaadhatjátok Szigethy Szilárd lelkésznek.

Eredményhirdetés: június 2-án a templomban, istentisztelet után.

Jó rajzolást, és nagyon várjuk a szép rajzokat!

GYERMEK OLDALAK

Kedves Gyerekek!

Zsiga Csiga a nevem. Nagyon különleges Csiga vagyok, hiszen világítok, de abban megegyezek a többi csigával, hogy nagyon lassú vagyok. Szeretnék Nektek ezeken az oldalakon riválgítani Valakire.

Rá, aki maga volt a világ világossága.
Ő a Te életedet is fényessé teszi.

Remélem, hogy sok érdekes olvasnivalót találtok, és még közelebb kerülhettek Jézushoz.

Araszoljatok velem!

CSIGATALÁNY

Jézus sok érdekes példázatot mondott. Arra biztatlak Benneteket, hogy olvassatok el néhányat a Bibliából, s utána keressétek meg, hogy melyik példázat rövid összefoglalását olvashatod az alábbi sorokban.

Ha mindegyiket beazonosítottad, akkor vágd ki ezt a részt és írd alá a helyes megoldást! Majd dobd be a Jókai utcai templomban található gyűjtőládába május 26-ig.

A helyes megfejtők között ajándékokat sorsolunk ki, amelyet június 2-án adunk át a templomban, az istentisztelet után. A nevedet ne felejtse ráírnival Jó olvasást és fejtörést!

1. Hiába megy le a Nap, mindenki egyformán kap.
2. Ha feledékeny a lány nem vesz részt a lakomán.
3. Elrejtetten nő a gaz, de a végén elég az.
4. Ez a törvény tana, csak ne zavarj vén nyanya!
5. Felséges egy lakodalom, utcáról jött sokadalom.
6. Védte magát pimaszul, ám a másik igazul.
7. Apróból nagyfakad, kevésből sokká dagad.
8. A „rest” szünetel, a „dolgos” szünetel.
9. Uruk bosszút áll nagyon, így úszik el a vagon.
10. Sokért türelmet kér, kevés miatt haragra kél.

Ha elolvasod a következő példázatokat, az összes talányt meg tudod fejteni!

1. (Mt 13, 24-30, 36-43)
2. (Mt 13, 31-35)
3. (Mt 18, 21-35)
4. (Mt 20, 1-15)
5. (Mt 21, 28-32)
6. (Mt 22, 1-14)
7. (Mt 25, 1-13)
8. (Mk 11, 27-28; 12, 1-12)
9. (Lk 18, 1-8)
10. (Lk 18, 9-14)

A rövidítésekhez adok egy kis segítséget!
Ha ezt talárod leírva:

Mt – ez azt jelenti MÁTÉ evangéliuma

Mk – ez azt jelenti MÁRK evangéliuma

Lk – ez azt jelenti LUKÁCS evangéliuma

Lk, 18, 9-14 – ez azt jelenti Lukács evangéliumának 18. fejezetének 9. versétől a 14. verséig. A többi rövidítést is így kell olvasni.

A következő képeket a kisebbeknek ajánlom!
Keresd meg a különbséget!

A „hittanóra-süti” receptje

Hozzávalók:

- Biblia
- Evangélikus énekeskönyv
- Gyerekek (1.osztálytól a középiskoláig)
- 1db lelkész (Szigethy Szilárd)
- 2db hitoktató (Farkas Noémi, Kónya Iлона)
- Hittankönyvek, füzet, toll, ceruzák ízlés szerint

A tészta:

Érkezzünk időben, 10 órára, az Árpádházi Szent Margit Katolikus Iskolába. Ültessük le a gyerekeket egy teremben, és várjunk, amíg a hitoktatók és a lelkész megérkeznek. Amikor úgy érezzük, hogy az összes hozzávaló együtt van, elkezdhetünk énekelni néhány Luther Márton által írt dallamot. Az énekek után hallgassunk meg egy rövid előadást a szerző életéről is. Imádkozzunk. Áhítat közben elkezdhetjük ismételni a múlt hittanórán hallottakat, hátha szükségünk lesz rá később. Azért nem árt, ha az áhítatra is figyelünk néha, lehet, hogy később erre is szükségünk lesz.

A krém:

Válasszuk szét a gyerekeket három csoportra, keverjünk közéfük egy-egy hitoktatót, majd hagyjuk őket 10³⁰-tól 11⁴⁵-ig három különböző teremben tanulni és játszani.

1-4.osztály – Kónya Iлона

Téma: Jézus élete, csodatételei, gyógyítások, tanítványok elhívása
(Az Úr az én pásztorom c. hittankönyv alapján.)

5-7.osztály – Farkas Noémi

Téma: Példabeszédek könyve, Mózes I. könyve

Konfirmandusok - Szigethy Szilárd

Téma: Konfirmációs Káté

Hab és díszítés:

11 óra 45 perctől keverhetjük össze ismét a három csoportot. Rendezzük el őket úgy, hogy egy nagy kört alkossanak. Kézfogással erősítsük össze a „dísz” majd imádkozzunk és búcsúzzunk el egy kedves kézzírással:

„Erős vár a mi Istenünk, Isten velünk
VISZONTLÁTÁSRA!”

Ha szeretnéd megkóstolni milyen is ez a „sütemény”, szeretettel várunk minden szombaton 10 órától az Árpádházi Szent Margit Katolikus Iskolába!

Akikre büszkék vagyunk:

Hittanos gyermekeink közül mindkét csoport, a kisebbek és a nagyobbak is első helyezést értek el az egyházmegyei hittanversenyen. Köszönjük minden hittanos részvételét, és a felkészítő hitoktatók munkáját is. Legyen ez bátorítás gyermekeknek és szülőknek egyaránt, hogy továbbra is szorgosan ismerkedjenek Istenünk drága örömhírével!

KONFIRMÁCIÓ

Fiataljaink május 18-án, 17 órakor konfirmációi vizsgát tesznek a Jókai utcai templomban, majd a pünkösdvasárnapi istentiszteleten hitvallásuk után, immár már gyülekezetünk felnőtt tagjaiként úrvacsorát vesznek.

Erre a jeles ünnepünkre hívjuk és várjuk a szülőket, nagyszülőket, keresztszülőket, a presbitereket, és minden kedves Testvérünket!

**Az alábbi rendszeres gyülekezeti alkalmakra
várjuk kedves Testvéreinket!**

Mikor?	Hol?	Milyen alkalom?
Kedd - 16.30	Tátra utca 13.	Biblióra
Szerda - 17.00	Tátra utca 13.	Fiatalfelnőttek beszélgető köre
Szombat - 10.00	Katolikus Általános Iskola	Gyülekezeti hittanóra
Szombat - 16.30	Tátra utca 13.	Ifjúsági óra
Vasárnap - 9.30	Jókai utca 81.	Istentisztelet - gyermekfoglalkozás

Közös úrvacsora vételi lehetőség minden hónap első vasárnapján van.

Aki szívesen fogadná a lelkipásztori látogatást, vagy a négy szemközti beszélgetést, kérem jelezze személyesen vagy telefonon: Szigethy Szilárd lelkész, Tel: 34/302-238

Pünkösdszombatján ünnepi istentiszteletünkre

jubiláns konfirmandusok találkozója hívjuk mindazokat,

akik tavaly ill. 10, 20, 30, 40, 50, 60, 70 éve konfirmáltak itt Tatabányán!

Kérjük testvéreinket, hogy a találkozó lehetőségét továbbítsák egykori

társaiknak, ismerőseiknek, rokonaiknak!

Szeretettel várjuk alkalmainkra!

Események 2002-ben

Megkereszteltük Kanyecsky Henrietta testvérünket 2002. április 21-én	Házasságot kötött Kónya Iлона és Kemény István testvérünk 2002. április 27-én	Utolsó útjára kísértük Bánkúty Etelka testvérünket 2002. Március 11-én.
--	---	--

LÁMPÁS – A Tatabányai Evangélikusok Lapja

Megjelenik negyedévente

1. évfolyam, 1. szám 2002. május

Felelős kiadó: Szigethy Szilárd

A szerkesztőség címe: Tatabányai Evangélikus Lelkészi Hivatal,

Tatabánya, 2800, Tátra u. 13. Tel: 34/316-201

A rajzokat Smudla Katalin és Riffer Zsuzsanna készítették